

ZAHRAŇÍ

in.ihned.cz/zahranici

Nejúžasnější stavbou v Kašgaru je mazár Abacha Chodži z druhé poloviny 17. století.

Centrem náboženského života v Kašgaru a zároveň největší muslimskou svatyní v Číně je Id Kahova mešita z počátku 15. století.

z nich je právě i to, že byly její ostatky po smrti převezeny z Pekingu sem do rodinné hrobky.

Siang-fej pocházela z výše zmíněného klanu Chodžů. Narodila se roku 1734 a její ujugurské jméno bylo Majmuru Ajzimu. Od dětství však byla známá pod přezdívkou Ikparhan (ujgursky Voňavá), neboť ráda nosila ve vlasech sladce vonící větvíčku plané olivy.

Podle legendy byla původně ženou jednoho z vůdců náboženského povstání v Kašgaru proti čínské okupaci. Když se císař Čchi-en-lung dozvěděl o její kráse, přikázal generálům, které vyslal na západ svého impéria vzpouru potlačit, aby ji pro něj získali. Ti Ikparhan skutečně z dalekého vojenského tažení přivezli. Nadšený císař se jim za to vel-

koryse odměnil, ale jeho radost se ukázala být poněkud předčasnou. Ikparhan měla vždy při setkání s ním svou půvabnou tvář ledově chladnou a nikdy neodpověděla na žádnou z jeho otázek. On však přesto doufal, že se mu tato hrdá dívka nakonec podvolí.

Tragická smrt

Jeho matka byla jiného názoru. Brzy poznala, že Ikparhan má nepoddajnou povahu, a radila proto nešťastně zamilovanému synovi, aby ji poslal zpět do rodné země a zapomněl na ni. Císař to ovšem stále odmítal udělat, a tak se rozhodla, že věc vyřeší sama a ukončí jeho trápení. Jednoho dne, když byl císař mimo palác, zavolala si Ikparhan do své komnaty a přesvědčila ji k spáchání sebevraždy. →

Jak se tam dostat

Kašgar má dobré autobusové i vlakové spojení se západočínskými velkoměsty (např. Urumči). Většina turistů se sem však vydává z nedalekého Pákistánu po vysokohorské silnici známé jako KKH (Karakoram Highway). Ta začíná kousek za Islámábádem, překonává pohoří Karakoram, Hindúkuš a Pamír a končí právě v Kašgaru. Cesta zabere několik dní, ale je opravdu nezapomenutelným zážitkem. Pokud se chcete z Kašgaru vrátit zpět do Pákistánu, pamatujte, že musíte mít v pase vízum pro více vstupů.

Historie

Největší čínská menšina

Ujguři jsou národ se slavnou a pohnutou historií. Mluví jedním z mnoha tureckých dialektů a s Číňany nemají etnicky nic společného. V písemných pramenech jsou poprvé zmiňováni ve 3. stol. n. l., kdy hráli významnou úlohu v kmenovém svazu Hunů. Ve 12. století přijali islám a spolu s ním i arabské písmo. Jejich počet v Číně se dnes odhaduje asi na 7 milionů a jsou jednou z největších z více než padesáti čínských menšin. Ve 40. letech minulého století se Ujguři pokusili vytvořit samostatný stát Východní Turkeistán. Avšak poté, co se v Pekingu chopili moci komunisté, byla jejich země, stejně jako Tibet, násilně připojena k Číně – odtud dnešní název provincie Sin-ti-ang (Nová území). Zatímco případ Tibetu je ve světě dobře znám, o svobodě Východního Turkeistánu se nikde nemluví a ujgurští nacionalisté bývají označováni za muslimské teroristy.

Podobu bývalých kašgarských velmožů známe ze starých obrazů. Portrét Voňavé konkubíny se však nezachoval žádný.